

DECYZJA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI EUROPEJSKIEJ (UE) 2019/339**z dnia 21 lutego 2019 r.****w sprawie funkcji i zakresu uprawnień rzecznika praw stron w niektórych postępowaniach w sprawie handlu**

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając regulamin wewnętrzny Komisji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, że każdy ma prawo do bezstronnego i sprawiedliwego rozpatrzenia swojej sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii. Artykuł ten określa szereg praw procesowych mających zastosowanie do zainteresowanych stron uczestniczących w postępowaniach administracyjnych, które mogą mieć wpływ na ich interesy.
- (2) W 2007 r. Komisja ustanowiła funkcję rzecznika praw stron w celu zapewnienia skutecznego wykonywania praw procesowych zainteresowanych stron oraz zapewnienia bezstronnych i sprawiedliwych postępowań w sprawie handlu, przeprowadzanych w rozsądnym terminie. W latach 2007–2012 funkcję tę powierzono urzędnikowi Dyrekcji Generalnej ds. Handlu, który miał doświadczenie w kwestiach związanych z ochroną handlu.
- (3) W celu wzmocnienia roli rzecznika praw stron oraz zwiększenia przejrzystości i rzetelności postępowań w sprawie handlu przewodniczący Komisji przyjął w 2012 r. decyzję 2012/199/UE ⁽²⁾. Aby uwzględnić wcześniejsze doświadczenia, nowe zmiany prawne, w tym odniesienie do roli rzecznika praw stron w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽³⁾ i (UE) 2016/1037 ⁽⁴⁾, a także rosnące ograniczenia proceduralne, decyzję tę należy zastąpić.
- (4) Funkcję rzecznika praw stron należy powierzyć osobie niezależnej, posiadającej doświadczenie w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron powinien być wyznaczony przez Komisję zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie pracowniczym urzędników Wspólnot Europejskich i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii. Zgodnie z tymi zasadami można uwzględniać kandydatów, którzy nie są urzędnikami Komisji.
- (5) Aby zapewnić pełną niezależność rzecznika praw stron, powinien on być przypisany, jedynie do celów administracyjnych, do członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową.
- (6) Do głównych zadań rzecznika praw stron należy doradzanie członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową oraz dyrektorowi generalnemu ds. polityki handlowej („dyrektor generalny”), gwarantowanie praw procesowych, podejmowanie decyzji w sprawie wniosków o dostęp do akt, podejmowanie decyzji w sprawie poufnego charakteru dokumentów oraz dokonywanie przeglądu stanowiska służb Komisji odpowiedzialnych za przedłużanie terminów. Rzecznik praw stron powinien czynić starania mające na celu zagwarantowanie należytego uwzględnienia wszystkich istotnych faktów, niezależnie od tego, czy przemawiają one na korzyść, czy na niekorzyść zainteresowanych stron, przy przygotowywaniu projektów aktów prawnych lub wniosków.
- (7) Rzecznik praw stron powinien zapewniać zainteresowanym stronom możliwość przedstawiania dowodów potwierdzających fakty i obronę ich interesów w trakcie postępowania, tak aby umożliwić im korzystanie z prawa do obrony w najbardziej skutecznym sposób.
- (8) Interwencja rzecznika praw stron powinna być dokonywana w sposób umożliwiający podejmowanie działań następczych, mając na uwadze ograniczenia czasowe postępowania.
- (9) Konieczne jest określenie sposobu i okoliczności, w jakich rzecznik praw stron może interweniować, oraz ustanowienie zasad dotyczących organizacji i przebiegu takich interwencji oraz związanych z nimi działań następczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, s. 26.⁽²⁾ Decyzja Przewodniczącego Komisji Europejskiej 2012/199/UE z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień rzecznika praw stron w niektórych postępowaniach w sprawie handlu (Dz.U. L 107 z 19.4.2012, s. 5).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

- (10) Uprawnienia rzecznika praw stron do podejmowania decyzji w sprawach dotyczących dostępu do akt, poufności i terminów powinny zapewnić stronom biorącym udział w postępowaniu w sprawie handlu dodatkową gwarancję procesową bez uszczerbku dla prawidłowego przebiegu i terminowego zakończenia postępowania.
- (11) Sprawozdania rzecznika praw stron powinny zwracać uwagę decydentów na kluczowe kwestie będące przedmiotem jego działań oraz wydane przez niego zalecenia, zapewniając tym samym dodatkową gwarancję przestrzegania praw stron biorących udział w danym postępowaniu w sprawie handlu. Sprawozdania roczne rzecznika praw stron powinny także informować o jego głównych działaniach państwa członkowskie, Parlament Europejski i opinię publiczną.
- (12) Przetwarzając dane osobowe, rzecznik praw stron powinien przestrzegać rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁵⁾.
- (13) Niniejsza decyzja nie powinna naruszać ogólnych zasad dotyczących przyznawania lub odmowy dostępu do dokumentów Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rzecznik praw stron

Ustanawia się szczególną funkcję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

Zadanie rzecznika praw stron polega na ochronie skutecznego wykonywania praw procesowych zainteresowanych stron, o których mowa w następujących rozporządzeniach („rozporządzenia podstawowe”), oraz na gwarantowaniu bezstronnych, sprawiedliwych postępowań w sprawie handlu na mocy tych rozporządzeń prowadzonych w rozsądnym terminie:

- a) rozporządzeniu (UE) 2016/1036, w szczególności jego art. 5 ust. 10 i 11, art. 6 ust. 5–8, art. 8 ust. 3, 4 i 9 oraz art. 18–21,
- b) rozporządzeniu (UE) 2016/1037, w szczególności jego art. 10 ust. 12 i 13, art. 11 ust. 5–8 i ust. 10, art. 13 ust. 3, 4 i 9 oraz art. 28–31,
- c) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 5 i 8,
- d) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 3 i 5,
- e) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843 ⁽⁸⁾, w szczególności jego art. 9 i 10,
- f) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 ⁽⁹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 12 i 13, art. 6 ust. 5–8 oraz art. 12, 13 i 14,
- g) rozporządzeniu (WE) nr 868/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁰⁾, w szczególności jego art. 7 i 8,

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843 z dnia 6 października 2015 r. ustanawiające procedury unijne w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Unii zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz.U. L 272 z 16.10.2015, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1035 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed szkodliwymi praktykami cenowymi dotyczącymi statków (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie (WE) nr 868/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. dotyczące ochrony przed subsydiowaniem i nieuczciwymi praktykami cenowymi powodującymi uszczerbek dla przewoźników lotniczych Wspólnoty w świadczeniu usług lotniczych z krajów nienależących do Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 162 z 30.4.2004, s. 1).

- h) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 24, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 155/2013 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6, a także rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1083/2013 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5,
- i) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476 ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 i art. 2 ust. 2.

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „postępowanie w sprawie handlu” oznacza każde dochodzenie lub każdą procedurę administracyjną prowadzone przez służby Komisji na mocy jednego z rozporządzeń podstawowych;
- b) „zainteresowana strona” oznacza każdą osobę, na której interesy ma wpływ postępowanie w sprawie handlu zgodnie z rozporządzeniami podstawowymi;
- c) „prawa zainteresowanych stron” oznaczają prawa procesowe oraz prawo każdej osoby do tego, by rozstrzygano jej sprawy w sposób bezstronny, sprawiedliwy i w rozsądnym terminie w ramach postępowań w sprawie handlu.

Artykuł 3

Powołanie, zakończenie kadencji oraz zastępowanie

1. Rzecznika praw stron powołuje Komisja zgodnie z zasadami określonymi w regulaminie pracowniczym urzędników Unii Europejskiej i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej.
2. Informację o powołaniu rzecznika praw stron publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wszelkie przerwania, zakończenie kadencji lub przeniesienie rzecznika praw stron jest przedmiotem uzasadnionej decyzji Komisji. Niniejszą decyzję publikuje się w *Dzienniku Urzędowym*.
3. Rzecznika praw stron przypisuje się, do celów administracyjnych, członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową.
4. Jeżeli rzecznik praw stron nie jest w stanie podjąć działań w danej sprawie, członek Komisji odpowiedzialny za politykę handlową, w miarę możliwości po konsultacji z rzecznikiem praw stron, wyznacza urzędnika, który nie jest zaangażowany w daną sprawę i posiada dostateczne doświadczenie w postępowaniach w sprawie handlu, do wykonania obowiązków rzecznika praw stron w danej sprawie.
5. Ustęp 4 stosuje się w przypadku, gdy rzecznik stron dostrzega faktyczny lub potencjalny konflikt interesów w trakcie pełnienia swojej funkcji oraz składa odpowiedni wniosek o zwolnienie z obowiązków rzecznika praw stron w konkretnej sprawie do członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową.
6. Jeżeli rzecznik praw stron nie jest w stanie podjąć działań przez okres czasu, który nie jest ograniczony jedynie do danej sprawy, lub przestał pełnić funkcję rzecznika praw stron, członek Komisji odpowiedzialny za politykę handlową wyznacza urzędnika mającego doświadczenie w postępowaniach w sprawie handlu do tymczasowego wykonywania obowiązków rzecznika praw stron, dopóki rzecznik praw stron nie będzie w stanie ponownie wykonywać swoich obowiązków lub do czasu, gdy Komisja podejmie decyzję o powołaniu nowego rzecznika praw stron.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 155/2013 z dnia 18 grudnia 2012 r. ustanawiające zasady dotyczące procedury przyznawania szczególnego rozwiązania motywacyjnego dotyczącego zrównoważonego rozwoju i dobrych rządów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych (Dz.U. L 48 z 21.2.2013, s. 5).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1083/2013 z dnia 28 sierpnia 2013 r. ustanawiające zasady dotyczące procedury tymczasowego wycofania preferencji taryfowych oraz wprowadzenia ogólnych środków ochronnych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 wprowadzającego ogólny system preferencji taryfowych (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez organ ds. rozstrzygania sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 6).

Artykuł 4

Zasady interwencji rzecznika praw stron

1. Obowiązki rzecznika praw stron są wykonywane zgodnie z ust. 2–11.
2. Rzecznik praw stron działa niezależnie i wykonuje swoje zadania bez przyjmowania instrukcji.
3. Rzecznik praw stron jest związany regulaminem pracowniczym, który zakazuje nieuprawnionego ujawnienia informacji otrzymanych w ramach pełnienia obowiązków i pozostaje związany tym zobowiązaniem po opuszczeniu służby.
4. Rzecznik praw stron uwzględnia potrzebę skutecznego stosowania rozporządzeń podstawowych zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
5. Rzecznik praw stron ma nieograniczony dostęp bez zbędnej zwłoki do wszystkich akt dotyczących danego postępowania w sprawie handlu w dowolnym momencie postępowania.
6. Rzecznik praw stron podejmuje decyzje, o których mowa w art. 12 i 16, i może wydawać zalecenia służbom Komisji odpowiedzialnym za dochodzenie w każdej sprawie dotyczącej praw zainteresowanych stron, które zwróciły się do niego o interwencję. Rzecznik praw stron stara się zapewnić należyte uwzględnienie wszystkich istotnych faktów, niezależnie od tego, czy przemawiają one na korzyść, czy na niekorzyść zainteresowanych stron, przy przygotowywaniu projektów aktów prawnych lub wniosków dla Komisji.
7. Właściwy dyrektor lub jego przedstawiciel stale informują rzecznika praw stron o przebiegu wszystkich postępowań, których dotyczyła jego interwencja, do chwili przyjęcia ostatecznej wersji aktu prawnego.
8. Rzecznika praw stron niezwłocznie informuje się o każdej istotnej zmianie stanowiska Komisji na etapie nałożenia ostatecznych środków w postępowaniach w sprawie handlu, aby mógł dokonać oceny ewentualnego wpływu na prawa zainteresowanych stron.
9. Rzecznik praw stron doradza członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową, a w stosownych przypadkach dyrektorowi generalnemu, w kwestiach dotyczących działań następczych podjętych w odpowiedzi na jego zalecenia oraz, w razie potrzeby, ewentualnych środków zaradczych.
10. Właściwy dyrektor konsultuje się z biurem rzecznika praw stron w sprawie wszelkich zmian lub aktualizacji polityki w odniesieniu do kwestii proceduralnych i istotnych kwestii mających wpływ na prawa zainteresowanych stron lub wszelkich innych kwestii wynikających z postępowania w sprawie handlu.
11. Rzecznik praw stron może przedstawić uwagi i zalecenia w każdej kwestii powstałej w wyniku postępowania w sprawie handlu członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową oraz, w razie potrzeby, dyrektorowi generalnemu.

Artykuł 5

Interwencja rzecznika praw stron

1. Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Wszelkie wnioski składa się we właściwym terminie, mając na uwadze ograniczenia czasowe postępowania. Zainteresowane strony zwracają się o interwencję rzecznika praw stron możliwie jak najwcześniej po wystąpieniu zdarzenia uzasadniającego taką interwencję.
2. Rzecznik praw stron może również podjąć działania na wniosek członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową, dyrektora generalnego, dyrektora odpowiedzialnego za dane postępowanie w sprawie handlu lub jego przedstawiciela, lub dyrektora innych służb, z którym konsultowano się odnośnie do postępowania w sprawie handlu.
3. Każdy wniosek o interwencję rzecznika praw stron sporządza się na piśmie i określa się kwestie, na które ma zwrócić uwagę rzecznik praw stron, w tym wyjaśnia się wpływ sprawy na przysługujące wnioskodawcy prawa do obrony.
4. Do każdej wersji ostatecznej aktu prawnego lub wniosku Komisji dołącza się notę rzecznika praw stron zawierającą informację o tym, czy dane postępowanie było przedmiotem jego interwencji, oraz o charakterze tej interwencji.
5. Rzecznik praw stron otrzymuje kopię dokumentu dotyczącego konsultacji rozpoczętych przez właściwe służby Komisji zgodnie z art. 23 ust. 3 regulaminu wewnętrznego Komisji.

Artykuł 6

Przesłuchania

1. Rzecznik praw stron może, na wniosek lub w przypadkach określonych w rozporządzeniach podstawowych, organizować i przeprowadzać przesłuchania z udziałem jednej zainteresowanej strony lub grupy zainteresowanych stron o zbliżonych interesach i służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie. Rzecznik praw stron może również organizować i przeprowadzać przesłuchania z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach.
2. Po otrzymaniu wniosku o przesłuchanie rzecznik praw stron ocenia podniesione kwestie i decyduje, czy właściwe jest przesłuchanie. Przesłuchanie może dotyczyć każdej kwestii wynikającej z postępowania w sprawie handlu na każdym jego etapie i mogącej mieć wpływ na prawa zainteresowanych stron.
3. Przesłuchania zasadniczo odbywają się wyłącznie w przypadku, gdy sprawy nie mogą zostać rozstrzygnięte ze służbami Komisji.
4. W przypadku wniosków o przesłuchanie przedłożonych po odnośnym terminie ustalonym dla danego postępowania, rzecznik praw stron zapoznaje się z uzasadnieniem takich spóźnionych wniosków, charakterem poruszonych w nich kwestii i wpływem tych kwestii na prawo do obrony, mając na uwadze interes dobrej administracji i terminowe zakończenie dochodzenia.
5. Celem przesłuchania jest zapewnienie przestrzegania przez służby Komisji prawa do obrony przysługującego stronom. Rzecznik praw stron co do zasady nie przyjmuje ani nie rozpatruje żadnych dowodów, które nie zostały przedłożone służbom Komisji w toku postępowania.
6. Osoby fizyczne lub prawne zaproszone przez rzecznika praw stron do udziału w przesłuchaniu występują osobiście lub są reprezentowane przez należycie upoważnionego przedstawiciela wyznaczonego spośród swoich pracowników lub przedstawiciela prawnego. Mogą one korzystać z pomocy doradcy prawnego lub innej wykwalifikowanej osoby spoza swojego personelu, jeśli zezwoli na to rzecznik praw stron.
7. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa do przesłuchania ze strony służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie na podstawie rozporządzeń podstawowych.

Artykuł 7

Przesłuchania z udziałem pojedynczych zainteresowanych stron lub grup zainteresowanych stron o zbliżonych interesach oraz służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie

1. Rzecznik praw stron może zorganizować i przeprowadzić przesłuchanie z udziałem pojedynczej zainteresowanej strony lub grupy zainteresowanych stron o zbliżonych interesach oraz służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie, na uzasadniony wniosek tej zainteresowanej strony lub grupy zainteresowanych stron o zbliżonych interesach.
2. Pojedyncza zainteresowana strona może wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie w konkretnej sprawie wraz z grupą zainteresowanych stron o zbliżonych interesach oraz ze służbami Komisji odpowiedzialnymi za dochodzenie. Przesłuchanie odbywa się pod warunkiem że co najmniej jedna inna zainteresowana strona o zbliżonych interesach wyrazi zgodę na udział.

Artykuł 8

Przesłuchanie z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach

1. Rzecznik praw stron może zorganizować i przewodniczyć przesłuchaniu z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach, aby umożliwić przedstawienie przeciwstawnych opinii i odpierających je argumentów.
2. Przesłuchanie z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach może być zorganizowane w ramach każdego postępowania w sprawie handlu po zapoznaniu się przez rzecznika praw stron ze stanowiskiem służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie.
3. Pojedyncza zainteresowana strona może wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach w konkretnej kwestii. Przesłuchanie może odbyć się pod warunkiem że co najmniej jedna inna zainteresowana strona o odmiennych interesach wyrazi zgodę na udział.
4. Służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie biorą udział w przesłuchaniu w charakterze obserwatorów.
5. Właściwi przedstawiciele państw członkowskich mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów w przesłuchaniu z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach.

Artykuł 9

Przygotowanie przesłuchań

1. Po przesłuchaniu właściwego dyrektora lub jego przedstawiciela rzecznik praw stron określa datę, czas trwania oraz miejsce przesłuchania. W przypadku złożenia przez zainteresowane strony lub przez służby Komisji wniosku o odroczenie rzecznik praw stron podejmuje decyzję w sprawie zezwolenia na takie odroczenie.
2. W stosownych przypadkach rzecznik praw stron może zorganizować spotkanie przygotowawcze z zainteresowanymi stronami lub ze służbami Komisji odpowiedzialnymi za dochodzenie oraz z innymi służbami, aby w miarę możliwości zidentyfikować i wyjaśnić wszelkie kwestie faktyczne lub prawne, które zostaną poruszone podczas przesłuchania. Rzecznik praw stron może zażądać od uczestników wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania przesłuchania.
3. Rzecznik praw stron przygotowuje harmonogram każdego przesłuchania. Harmonogram przesłuchania udostępnia się wszystkim uczestnikom przed przesłuchaniem.
4. Rzecznik praw stron może, w odpowiednim czasie po terminie składania uwag w sprawie ustaleń i przed przesłuchaniem z udziałem stron, wezwać uczestników do składania zapytań dotyczących informacji przedstawionych przez inne zainteresowane strony.
5. Rzecznik praw stron może, po wysłuchaniu właściwego dyrektora lub jego przedstawiciela, z wyprzedzeniem przekazać stronom zaproszonym na przesłuchanie listę pytań, co do których prosi się je o przedstawienie swoich uwag.
6. Rzecznik praw stron może zażądać wcześniejszego pisemnego powiadomienia o zasadniczej treści oświadczenia, jakie uczestnicy każdego przesłuchania zamierzają złożyć.
7. Rzecznik praw stron zaprasza personel członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową i Służbę Prawną na organizowane przez siebie przesłuchania. Rzecznik praw stron może zaprosić do udziału w takich przesłuchaniach inne służby Komisji.
8. Rzecznik praw stron może zaprosić do udziału w takich przesłuchaniach ekspertów zewnętrznych. Zainteresowane strony i służby Komisji mogą zwrócić się do rzecznika praw stron o dopuszczenie ekspertów zewnętrznych do udziału w przesłuchaniach. Wnioski takie rozpatruje rzecznik praw stron. Eksperti zewnętrzni zaproszeni do udziału w przesłuchaniu są zobowiązani do podpisania umowy o poufności.
9. Eksperti zewnętrzni mogą zostać poproszeni o przekazanie odpowiednich analiz, sprawozdań lub publikacji. Powinny one znaleźć się w dokumentacji dostępnej do wglądu dla zainteresowanych stron i w miarę możliwości zostać udostępnione wszystkim uczestnikom przed przesłuchaniem.

Artykuł 10

Prowadzenie przesłuchań

1. Rzecznik praw stron ponosi odpowiedzialność za prowadzenie przesłuchania. Rzecznik praw stron dopilnowuje, aby przesłuchanie odbywało się w sposób uczciwy i bezstronny.
2. Przesłuchania są niejawne. Rzecznik praw stron podejmuje decyzję, które osoby należy przesłuchiwać oddzielnie, czy w obecności innych osób zaproszonych do udziału w przesłuchaniu. W tym ostatnim przypadku należy wziąć pod uwagę uzasadniony interes zainteresowanych stron związany z ochroną ich tajemnic handlowych oraz innych poufnych informacji.
3. Rzecznik praw stron może zezwolić uczestnikom na zadawanie pytań i udzielanie odpowiedzi na pytania podczas przesłuchania.
4. Jeżeli rzecznik praw stron zezwolił na udział w przesłuchaniu ekspertów zewnętrznych, zapewnia się im możliwość przedstawienia opinii oraz udzielenia odpowiedzi na pytania innych uczestników przesłuchania.
5. W stosownych przypadkach po zakończeniu przesłuchania i po wysłuchaniu właściwego dyrektora lub jego przedstawiciela rzecznik praw stron, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawa do bycia wysłuchanym, może zezwolić zainteresowanym stronom na przedstawienie dalszych pisemnych uwag. Rzecznik praw stron ustala termin, w którym należy przekazywać takie uwagi. Rzecznik praw stron może zdecydować o nieuwzględnianiu pisemnych uwag otrzymanych po tej dacie.

Artykuł 11

Działania następcze podjęte w wyniku przesłuchań

1. W przypadku zorganizowania przesłuchań z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach, rzecznik praw stron sporządza stenogram lub streszczenie przesłuchania oraz udostępnia je wszystkim uczestnikom przesłuchania. Stenogram lub streszczenie zamieszcza się w dokumentacji dostępnej do wglądu dla zainteresowanych stron.

W przypadku przesłuchań z udziałem pojedynczej zainteresowanej strony lub grupy zainteresowanych stron o zbliżonych interesach oraz służb Komisji rzecznik praw stron sporządza protokół lub streszczenie przesłuchania i udostępnia je wszystkim uczestnikom przesłuchania. Uczestnicy ci mogą złożyć uzasadniony wniosek o utajnienie niektórych informacji zawartych w protokole lub streszczeniu. Rzecznik praw stron podejmuje decyzję w sprawie tych wniosków po przesłuchaniu służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie oraz, w stosownych przypadkach, innych służb. Wersję protokołu lub streszczenia przesłuchania nieopatrzoną klauzulą poufności włącza się do akt sprawy dostępnych do wglądu dla zainteresowanych stron.

2. Rzecznik praw stron może przekazać zalecenia służbom Komisji odpowiedzialnym za dochodzenie zgodnie z art. 4 ust. 5. Służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie informują w odpowiednim terminie przed przyjęciem ostatecznej wersji aktu prawnego rzecznika praw stron, czy i w jaki sposób uwzględniły te zalecenia, oraz przekazują rzecznikowi praw stron egzemplarz projektu aktu prawnego.

3. Rzecznik praw stron niezwłocznie informuje członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową o przesłuchaniach prowadzonych z udziałem pojedynczej zainteresowanej strony lub grupy zainteresowanych stron o zbliżonych interesach, jak przewidziano w art. 18. W uzasadnionych przypadkach rzecznik praw stron przedstawia natychmiastowe zalecenie członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową lub dyrektorowi generalnemu.

4. Zasadniczo zalecenia skierowane do służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie oraz sprawozdania i uwagi wystosowane przez rzecznika praw stron do członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową i do dyrektora generalnego uznaje się za poufne dokumenty wewnętrzne.

Jednak w interesie przejrzystości i dobrej administracji rzecznik praw stron decyduje, które pochodzące od niego dokumenty mają zostać włączone do akt dostępnych do wglądu dla stron.

Artykuł 12

Dostęp do akt

1. Zainteresowana strona może zwrócić się do rzecznika praw stron o zweryfikowanie podjętej przez służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie decyzji o odmowie udzielenia tej stronie, w odpowiednim czasie, wglądu do dostępnych akt sprawy lub do konkretnego dokumentu znajdującego się w posiadaniu Komisji. Rzecznik praw stron rozpatruje sprawę i podejmuje decyzję w sprawie udzielenia częściowego lub całkowitego dostępu do akt lub do wskazanego dokumentu.

2. Rzecznik praw stron określa terminy, w których służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie zapewniają taki dostęp.

Artykuł 13

Poufność

1. Rzecznika praw stron obowiązują zasady ogólne dotyczące poufności informacji przedstawionych przez zainteresowane strony w ramach postępowań administracyjnych przed Komisją.

2. Rzecznik praw stron rozpatruje złożone przez zainteresowane strony lub służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie wnioski dotyczące poufnego charakteru dokumentu znajdującego się w posiadaniu służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie. Rzecznik praw stron podejmuje decyzje w sprawie takich wniosków, mając na uwadze zarówno prawo do obrony zainteresowanych stron, jak i przepisy dotyczące poufności.

Artykuł 14

Niepoufne streszczenia poufnych informacji

1. Zainteresowana strona może zwrócić się do rzecznika praw stron o przegląd oceny służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie w sprawie tego, czy niepoufne streszczenie poufnych informacji przedstawionych podczas dochodzenia jest na tyle szczegółowe, że umożliwia dostateczne zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

2. Jeżeli służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie zamierzają pominąć dokument lub informacje, w odniesieniu do których zainteresowana strona odmówiła przedstawienia niepoufnego streszczenia, strona ta może zwrócić się do rzecznika praw stron o wydanie decyzji w tej sprawie.

3. Wnioski rozpatruje rzecznik praw stron. Jeżeli niepoufne streszczenie nie jest dostatecznie szczegółowe, rzecznik praw stron umożliwia zainteresowanej stronie, która przedstawiła streszczenie, skomentowanie i poprawę streszczenia w odpowiednim czasie.

4. W przypadku przedstawienia przez zainteresowaną stronę, która przekazała poufne informacje, niekompletnego streszczenia lub uzasadnień, które nie mogą zostać zaakceptowane, bądź niepodjęcia przez nią działań rzecznik praw stron podejmuje decyzję w sprawie pominięcia poufnych informacji, w odniesieniu do których nie przedstawiono żadnego niepoufnego streszczenia zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzeń podstawowych.

Artykuł 15

Dostęp do informacji poufnych niewchodzących w zakres streszczenia

Na wniosek zainteresowanej strony rzecznik praw stron może przeanalizować informacje poufne i niewchodzące w zakres streszczenia, o których poufność wnioskowano i do których ta strona nie ma dostępu, w celu sprawdzenia, w jaki sposób służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie wykorzystały te informacje.

Rzecznik praw stron informuje wnioskującą zainteresowaną stronę o tym, czy:

- a) informacje, których udostępnienia stronie odmówiono, są istotne z punktu widzenia obrony tej strony;
- b) w stosownych przypadkach służby odpowiedzialne za dochodzenie odpowiednio uwzględniły te informacje w faktach i ustaleniach, na których oparły swoje wnioski.

Artykuł 16

Przedłużanie terminów

1. Wniosek o przedłużenie terminów lub przełożenie terminów odpowiedzi na pytania kwestionariusza, przedstawiania informacji dodatkowych, wizyt na miejscu lub przesyłania komentarzy dotyczących ujawnienia ustaleń zainteresowana strona kieruje w pierwszej kolejności do służb Komisji odpowiedzialnych za dochodzenie. Wniosek taki składa się w stosownym terminie przed upływem terminu pierwotnego.

W przypadku odrzucenia takiego wniosku lub uznania przez zainteresowaną stronę, że przedłużony termin jest zbyt krótki, strona ta może złożyć, przed upływem pierwotnego terminu, uzasadniony wniosek do rzecznika praw stron o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek składa się bezpośrednio do rzecznika praw stron.

Po wysłuchaniu właściwego dyrektora lub jego przedstawiciela rzecznik praw stron może przedłużyć termin lub odrzucić wniosek.

Rzecznik praw stron podejmuje decyzję z należyтым uwzględnieniem szczególnych okoliczności wniosku oraz ograniczeń czasowych związanych z postępowaniem.

2. Służby Komisji nie podejmują działań w sprawie skierowanej do rzecznika praw stron przed podjęciem przez niego decyzji.

Artykuł 17

Udział w spotkaniach komitetów

Rzecznik praw stron może uczestniczyć w odpowiednich spotkaniach komitetów. W stosownych przypadkach rzecznik praw stron może udzielić odpowiedzi na pytania państw członkowskich, o ile pytania te dotyczą charakteru jego interwencji w postępowaniach.

Artykuł 18

Sprawozdania rzecznika praw stron

1. Na koniec każdego roku rzecznik praw stron sporządza sprawozdanie roczne. Sprawozdanie roczne zawiera informacje na temat przypadków, w których rzecznik praw stron interweniował, rodzaju wydanych przez niego decyzji i zaleceń oraz wszelkich zaleceń mających na celu usprawnienie postępowania w sprawie handlu. Sprawozdanie jest skierowane do członka Komisji odpowiedzialnego za politykę handlową. Dyrektor generalny ds. handlu oraz zainteresowani dyrektorzy otrzymują kopie sprawozdania.

2. Streszczenia sprawozdania rocznego przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i państwom członkowskim oraz publikuje się na stronie internetowej rzecznika praw stron.
3. Oprócz sprawozdania rocznego, o którym mowa w ust. 1, w uzasadnionych przypadkach rzecznik praw stron na zasadzie *ad hoc* przekazuje członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową streszczenie działań podjętych przez rzecznika praw stron i kwestii, które pojawiły się w trakcie tych działań. W informacjach tych wyszczególnia się główne sprawy związane z odnośną polityką, decyzje i zalecenia wydane przez rzecznika praw stron oraz sposób uwzględnienia tych zaleceń przez służby Komisji odpowiedzialne za dochodzenie. Dyrektor generalny otrzymuje kopię tych informacji.
4. Rzecznik praw stron sporządza sprawozdanie z każdego przesłuchania z udziałem zainteresowanych stron o odmiennych interesach oraz może przedstawiać członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową oraz dyrektorowi generalnemu sprawozdania dotyczące wszelkich innych kwestii wynikających z danego postępowania w sprawie handlu lub w inny sposób istotnych z punktu widzenia skutecznego stosowania zasad prawa Unii w ramach postępowania w sprawie handlu.
5. Sprawozdanie końcowe rzecznika praw stron z przesłuchań z udziałem stron o odmiennych interesach przekazuje się członkowi Komisji odpowiedzialnemu za politykę handlową, dyrektorowi generalnemu i zainteresowanemu dyrektorowi. Przedstawia się je właściwym przedstawicielom państw członkowskich oraz zainteresowanych stron.

Artykuł 19

Przepisy przejściowe

Niniejszą decyzję stosuje się do postępowań wszczętych od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji oraz do postępowań, które zostały już wszczęte przed tą datą.

Kroki proceduralne podjęte przed datą wejścia w życie niniejszej decyzji nadal obowiązują do celów niniejszej decyzji.

Artykuł 20

Uchylenie decyzji 2012/199/UE

Decyzja 2012/199/UE traci moc.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący